

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการขอใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

ข้อ ๑ การอนุญาตให้เป็นมัคคุเทศก์ แบ่งเป็นสองประเภทดังนี้

(๑) มัคคุเทศก์ทั่วไป หมายความว่า มัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานนำเที่ยวครอบคลุมในทุกสาขา สำหรับนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ

(๒) มัคคุเทศก์เฉพาะ หมายความว่า มัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานนำเที่ยวเฉพาะสาขา เช่น สาขาประวัติศาสตร์ โบราณคดี และการนำเที่ยวป่า เป็นต้น อันเป็นการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในสาขานั้น ๆ ตามที่นักท่องเที่ยวต้องการจะทราบ

ความรู้เช่นใดจะเป็นคุณสมบัติของมัคคุเทศก์ทั่วไปหรือมัคคุเทศก์เฉพาะให้เป็นไปตามวุฒิบัตรหรือการฝึกอบรมที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จะได้รับรองตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะเป็นมัคคุเทศก์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามแบบที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกำหนด โดยระบุภูมิสำเนาเฉพาะการเพื่อการติดต่อกับนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้

(๒) สำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนบ้าน

(๓) รูปถ่ายไม่เกินหกเดือน ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาดำขนาด ๒.๕ x ๒.๗ เซนติเมตร จำนวน ๓ รูป

(๔) สำเนาหรือภาพถ่ายวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชา

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐/ตอนที่ ๖๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔/๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖

๒ ข้อ ๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

มีคฤหบดีตามประเภทที่ขอรับใบอนุญาต

(๕) ใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ซึ่งรับรองว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้ยื่นต่อสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีเขตอำนาจครอบคลุมภูมิลำเนาเฉพาะการของผู้ขอรับใบอนุญาตและในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครจะยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาเฉพาะการก็ได้

ข้อ ๔ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอออกใบรับให้แล้ว ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและเอกสารหลักฐานประกอบคำขอว่าถูกต้อง และครบถ้วนหรือไม่เพียงใด และถ้าเป็นการยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ให้เสนอความเห็นไปยังสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีเขตอำนาจครอบคลุมภูมิลำเนาเฉพาะการของผู้ขอรับใบอนุญาตเพื่อนำมาพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๕ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์มีสองประเภทดังนี้
(๑) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป ให้ใช้ได้ทั่วราชอาณาจักรตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

(๒) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เฉพาะ ให้ใช้ได้เฉพาะงานนำเที่ยวเฉพาะสาขาและตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต^๓

ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ใช้แบบ ธม.๓ ทำยกฎกระทรวงนี้ ในการนี้ นายทะเบียนจะกำหนดสีของใบอนุญาต หรือกำหนดข้อความเพิ่มเติมทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในใบอนุญาต เพื่อให้สอดคล้องกับประเภทหรือเงื่อนไขในการอนุญาตก็ได้

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ที่ประสงค์จะย้ายภูมิลำเนาเฉพาะการของตนตามข้อ ๒ ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อน

ข้อ ๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอตามแบบที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกำหนด พร้อมด้วยสำเนาใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์หรือสำเนาใบแทน แล้วแต่กรณี และรูปถ่ายไม่เกินหกเดือนครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาดำ ขนาด ๒.๕ x ๒.๗ เซนติเมตร จำนวน ๓ รูป ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ ต่อสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ที่มีเขตอำนาจครอบคลุมภูมิลำเนาเฉพาะการของผู้รับใบอนุญาต และในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครจะยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาเฉพาะการก็ได้

ในการพิจารณาให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ให้นำข้อ ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลมโดยให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตตามแบบใบอนุญาตเดิมให้ใหม่

^๓ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๑ ทวิ^๔ มัคคุเทศก์ต้องเข้ารับการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์ตามหลักสูตร
ระยะเวลาและในสถานฝึกอบรมที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กำหนด เว้นแต่ผู้ซึ่งได้รับ
วุฒิบัตรการอบรมวิชามัคคุเทศก์มาแล้วไม่เกินสองปี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๒ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ มัคคุเทศก์ต้อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) แต่งกายสุภาพและเหมาะสมกับสถานที่

(๒) ติดเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตและใบอนุญาตเป็น
มัคคุเทศก์ไว้ที่อกเสื้อ เว้นแต่จะอยู่ในสภาพที่ไม่อาจจะปฏิบัติเช่นนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ติดอยู่ที่มุมบน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ด้านซ้ายของใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(๓) ไม่บรรยาย อธิบายหรือบอกกล่าวเรื่องราวที่ไม่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยวอันจะ

นำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ประเทศชาติและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๓ มัคคุเทศก์ต้องไม่กระทำการใดนอกเหนือความตกลงที่มีอยู่กับผู้ประกอบการ
ธุรกิจนำเที่ยวหรือนักท่องเที่ยว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่มัคคุเทศก์ได้กระทำการใดตามความประสงค์ของนักท่องเที่ยว และการนั้น
อยู่นอกเหนือจากที่ตกลงไว้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ต้องแจ้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว
ทราบภายในเวลาอันควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๔ ข้อ ๑๑ ทวิ เพิ่มโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้แบบหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตและการขอใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ และการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาทและความประพฤติของมัคคุเทศก์เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พ.ศ. ๒๕๓๕^๕

ข้อ ๓ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑ ได้กำหนดห้ามมิให้มัคคุเทศก์ทั่วไปปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์พิเศษโดยแยกประเภทของมัคคุเทศก์พิเศษตามสาขาความชำนาญ และข้อ ๕ ได้กำหนดแยกใบอนุญาตไว้ตามประเภทของมัคคุเทศก์นั้น ๆ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มัคคุเทศก์พิเศษซึ่งจะมีความรู้เฉพาะสาขา เช่น สาขาประวัติศาสตร์ โบราณคดี การนำเที่ยวป่า มีจำนวนไม่เพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยวในปัจจุบัน และโดยที่การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ได้กำหนดหลักสูตรการอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไปให้มีความรู้ครอบคลุมถึงการนำเที่ยวทุกสาขา จนในปัจจุบันมัคคุเทศก์ทั่วไปสามารถทำงานของมัคคุเทศก์พิเศษได้ สมควรจำแนกประเภทมัคคุเทศก์เสียใหม่เป็นมัคคุเทศก์ทั่วไปและมัคคุเทศก์เฉพาะ โดยให้มัคคุเทศก์ทั่วไปสามารถปฏิบัติงานนำเที่ยวได้ทุกสาขา และมัคคุเทศก์เฉพาะปฏิบัติงานนำเที่ยวได้เฉพาะสาขาหรือเฉพาะพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อให้มีมัคคุเทศก์มีจำนวนเพียงพอกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พ.ศ. ๒๕๓๕^๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากวิชามัคคุเทศก์ในยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตามความเจริญของสังคม จำเป็นที่มัคคุเทศก์จะต้องได้รับการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์เพื่อให้มีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ สมควรกำหนดให้มัคคุเทศก์มีหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์เพิ่มเติม เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรฐานและเพิ่มคุณภาพของมัคคุเทศก์ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

^๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓/ตอนที่ ๕๙ ก/หน้า ๒๒/๑๑ พุทธศักราช ๒๕๓๙

^๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๕๔ ก/หน้า ๒๓/๗ มิถุนายน ๒๕๔๓

